

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Cb/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812208359
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7812208359.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným, v 1. rade V. Z., P. XX. XX. XXXX, Y. E., O. XXX, v 2. rade N. Z., P. XX. XX. XXXX, Y. E.M., O. XXX, v konaní o zaplatenie 7.711,42 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi právoplatne priznanú istinu spolu s priznaným úrokom z omeškania na základe rozsudku tunajšieho súdu č.k. 12Cb/13/2013-132 zo dňa 31.08.2015, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/71/2016-171 zo dňa 30.03.2017, a to v mesačných splátkach po 250,- eur, ktoré budú splatné vždy ku koncu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. V prípade omeškania s plnením jednej splátky, má to za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú budú povinní zaplatiť žalovaní v 1.a 2.rade spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy vo výške 7.711,42 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 7.688,10 eur od 01. 08. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2525825 3 03 bola so žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 01. 06. 2006. V súlade so zmluvou poskytol žalobca žalovanému v 1. rade mimoriadny medziúver vo výške 9.958,18 eur. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal splácať do pridelenia cieľovej sumy úroky mimoriadneho medziúveru 7,49 % ročne s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 62,17 eur. Do nasporenia 40 % cieľovej sumy, sa žalovaný v 1. rade zaviazal súčasne vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné vklady vo výške 49,79 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a zúčtovaní účtu mimoriadneho medziúveru s účtom stavebného sporenia, sa zaviazal žalovaný v 1. rade splácať stavebný úver vrátane úroku vo výške 4,7 % ročne, s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 87,13 eur. Žalovaná v 2. rade prevzala ručenie povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaný v 1. rade. Keďže žalovaný v 1. rade si nesplnil svoje zmluvne povinnosti, bol žalobcom upozornený na riadne a včasné úhrady splátok, na ktoré žalovaný v 1. rade nereagoval. Rovnako bola upozornená upomienkami aj žalovaná v 2. rade, na ktoré tiež nereagovala. Z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti, a to omeškaním v splácaní, odstúpil žalobca listom zo dňa 21. 06. 2012 od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a vyzval žalovaného v 1. rade na vrátenie zostatku úveru v 7 dňovej lehote. Žalovaný v 1. rade v 7 - dňovej lehote nezaplatil žiadnu sumu, žalovaná v 2. rade si rovnako nesplnila povinnosť vyplývajúcu z ručenia. Dlžná suma k 31. 07. 2012, ku dňu odstúpenia od zmluvy,

predstavovala sumu 7.711,42 eur a úrok z omeškania 7.688,10 eur bol vo výške 9,25 % ročne od 01.08.2012 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 12Cb/13/2013-132 zo dňa 31.08.2015 tak, že žalovaní v 1.a 2.rade boli povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.711,42 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy istiny 7.688,10 eur, za čas od 01.08.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 462,50 eur. Voči uvedenému rozsudku podali žalovaní odvolanie.

4. Rozsudkom č.k. 3Cob/71/2016-171 zo dňa 30.03.2017 súd druhej inštancie potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.711,42 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy istiny 7.688,10 eur od 01.08.2012 do zaplatenia. Rozsudok bol zrušený výlučne v časti výroku o zročnosti priznaného nároku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. V intenciách odôvodnenia rozsudku súdu druhej inštancie súd preskúmal opakovane majetkové pomery žalovaných, keďže v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žiadali žalovaní o zohľadnenie finančnej situácie a umožnenie zaplatenia dlhu v splátkach. Súd v danom prípade už rozhodoval len o možnosti zaplatenia dlhu v splátkach, z toho dôvodu v časti dokazovania vo veci samej odkazuje na odôvodnenie rozsudku č.k. 12Cb/13/2013-132 zo dňa 31.08.2015, v časti ktorej nadobudol uvedený rozsudok právoplatnosť.

6. Súd prvej inštancie zisťoval pomery oboch žalovaných s poukazom na to, že žalovaný v 1.rade vo svojich vyjadreniach k podanej žalobe žiadal o možnosť zaplatenia dlhu v splátkach, pričom výšku týchto navrhovaných splátok neustále menil. Žalobca bol ochotný pristúpiť k splátkam vo výške 250,- eur ešte v roku 2014, s poukazom na výšku dlžnej sumy a jej príslušenstva. Obaja žalovaní boli súdom opakovane vyzývaní na preukázanie pomerov, za účelom rozhodnutia o výške splátok. Od mesiaca jún 2015 žalovaní riadne nepreukázali svoje pomery, v dôsledku čoho žalobca nesúhlasil s navrhovanou výškou splátok žalovaným v 1.rade, ktorý v roku 2015 navrhoval už len splátku vo výške 40,- eur. Žalobca navrhovanú splátku neakceptoval.

7. Žalovaní sa nezúčastňovali vytyčených pojednávaní, preto súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalovaný v 1.rade sporadicky reagoval na výzvu súdu, a to navrhovaním splátok v rôznych sumách. Žalovaná v 2.rade bola absolútne nečinná, nezúčastňovala vytyčených termínov pojednávania z dôvodov turnusovej práce v zahraničí, v Z.. Po rozhodnutí súdu druhej inštancie a na výzvu súdu prvej inštancie na preukázanie pomerov, žalovaná v 2.rade stroho písomne uviedla, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou trojizbového bytu a garáže v E., na O. ulici. Byt toho času obýva dcéra s vnukom žalovanej. Uviedla existenciu dôchodku vo výške 406,- eur, ale neuviedla kto je poberateľom dôchodku a o aký typ dôchodku sa jedná. Možno sa len domnievať, že ide o starobný dôchodok žalovanej. Výdavky spojené s nájomným a inkasnými poplatkami za byt platí podľa jej vyjadrenia manžel žalovanej vo výške 92,- eur. Ďalšie záväzky tvorí pôžička vo výške 152,- eur vo VÚB, a.s., Flexi karta VÚB, a.s. vo výške 33,- eur, Quatro karta vo výške 46,- eur (ani v jednom prípade nie sú preukázané doklady, o aké záväzky sa jedná a s akým obdobím splatnosti). Rovnako je tomu aj v prípade uvedenia nákladov za kúrenie drevom, ročne vo výške 350,- eur.

8. Žalovaný v 1.rade na ďalšiu výzvu súdu predložil listiny súvisiace s vykonávaním zrážok z jeho mzdy zamestnávateľom CSA Hygiene Products Slovakia s.r.o., z ktorých vyplynulo, že zamestnávateľ vykonával zrážky žalovanému v 1.rade v prospech ČSOB, a.s., na základe rozsudku tunajšieho súdu č.k. 4C/250/2014 zo dňa 11.11.2014, ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť pohľadávku vo výške 2.697,80 eur s príslušenstvom. Exekučný úrad Prešov, Mgr. Róberta Segľa, vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy v prospech ČSOB, a.s.. Ďalšia preukázaná pohľadávka voči žalovanému vyplynula z Oznamenia zo dňa 16.07.2015, kde spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. oznamovala zamestnávateľovi žalovaného zmenu čísla účtu, na ktoré bolo potrebné preukázané zrážky odvádzať, keďže došlo k postúpeniu pohľadávky od pôvodného veriteľa, E. Y., N..H.. Z výplatnej pásky za mesiac január 2018 bolo zistené, že žalovaný v 1.rade poberá čistý príjem 816,72 eur, pričom exekúcia a zrážky zo mzdy sa realizujú vo výške 195,09 eur mesačne. Ďalšie náklady žalovaného v 1.rade tvoria nájomné vo výške 91,- eur, úhrady za odber elektriny a plynu vo výške 53,- eur, Flexi karta vo výške 34,- eur, Quatro karta vo výške 33,- eur, Žolík karta vo výške 33,- eur, Triangel karta vo výške 46,- eur, mobilný telefón Orange vo výške 40,- eur, Prvá stavebná sporiteľňa vo výške 38,- eur (ani v tomto

prípade nie sú preukázané doklady, o aké záväzky sa jedná a s akým obdobím splatnosti). Okrem toho žalovaný v 1.rade uviedol, že má ešte príjem ako obchodný zástupca od spoločnosti Kešovka vo výške 120,- eur (pravdepodobne mesačne).

9. Žalobca v prípade povolenia dlhšej lehoty na splácanie dlžnej sumy, trval na riadnom preukázaní pomerov žalovaných, predovšetkým na preukázaní ich nákladov. Obaja žalovaní, s výnimkou už uvedeného strohého vyčíslenia nákladov, kde väčšinou absentovali náklady na preukázanie existencie dlhu, boli v danej veci nečinní, žalovaný v 1.rade čiastočne, žalovaná v 2.rade úplne. Za tejto situácie súd požiadala žalobcu, aby sa vyjadril jednak k možnej výške splátok, s ktorou by súhlasil a tiež či vzhľadom na dĺžku konania, žalovaní vykonávali priebežné úhrady, pretože existencia dlhu bola známa.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 05.01.2018 uviedol, že trvá na úhrade dlhu v splátkach po 250,- eur mesačne, pretože pri tejto splátke je predpoklad úhrady záväzku v dobe viac ako 4 roky, pričom ustálená judikatúra povoľuje dobu splácania cca 36 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Okrem toho žalobca uviedol, že žalovaní od roku 2012 nepoukázali žiadnu úhradu, napriek neustálym žiadostiam a formálnemu záujmu o splátky počas celého konania.

11. Podľa ust. § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), lehoť na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, ak súd uloží povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

13. Podľa ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

14. Súd po porovnaní výšky čistého príjmu žalovaného v 1.rade, spolu vo výške 936,72 eur, po odpočítaní vykázaných zrážok vo výplatnej listine, nájomného, inkasných poplatkov a tiež nepreukázaných mesačných úhrad súvisiacich s používaním kariet Triangel, Flexi, Quatro, Žolík karty, zistil, že žalovaný v 1.rade, po odpočítaní uvedených nákladov, disponuje sumou 373,63 eur. Žalovaný v 1.rade nepreukázal, že by mal voči nejakým osobám vyživovacie povinnosti. V prípade žalovanej v 2.rade je nutné skonštatovať, že počas celého konania, napriek tomu, že pracovala turnusovo v zahraničí, nepreukázala žiadny dôkaz o výške príjmu, len označila dôchodok, pravdepodobne jej dôchodok vo výške 406,- eur a náklady, ktoré väčšinou znášal jej manžel. Za týchto okolností nie je možné pri posudzovaní možnosti povolenia splátok, ignorovať nepreukázanie nákladov žalovanými, zvlášť pokiaľ ide o plnenie solidárne. Zaplatenie splátky vo výške 250,- eur pri spoločnom dlhu, podľa názoru súdu, nebude mať zásadný vplyv na zhoršenie ich životnej situácie, neohrozí ich na výžive a živote.

15. Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaní v 1.a 2.rade sú schopní splácať mesačný dlh v splátkach navrhovaných žalobcom vo výške 250,- eur. Súd zdôrazňuje, že v danom prípade je potrebné dodržať určenú lehotu splatnosti, aj výšku priznaných splátok, pretože v prípade, že sa žalovaní dostanú do omeškania s plnením jednej splátky, má to za následok splatnosť celého plnenia.

16. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %, z toho dôvodu mu súd priznal náhradu trov konania v tomto rozsahu, ktorú budú povinní zaplatiť žalovaní v 1.a 2.rade žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným

uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP. Uvedenú sumu budú žalovaní v 1.a 2. rade povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne v súlade s ust. § 511 ods. 1 OZ.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).